

Zala in Edi raziskujeta Slovenijo

Nekega pomladnega dne sta Zala in Edi sedela pod cvetočo češnjo in jedla domače jabolko.

"Veš, Edi," je rekla Zala, "v šoli smo danes govorili o naši domovini. Pa sem se vprašala – kako dobro pa jo sploh pozna?"

Edi je zastrigel z ušesi. "Hmm... Vem, da živiva v Sloveniji, to pa ja! Ampak mogoče bi bilo res zanimivo izvedeti še več."

In tako sta skočila na svoj čarobni zemljevid, ki ju lahko popelje kamorkoli v Sloveniji.

Najprej sta pristala v **Ljubljani**, glavnem mestu Slovenije. Tam sta videla **Ljubljanski grad**, prečkala **Tromostovje** in se nasmehnila zmajčku na **zmajskem mostu**.

"Tukaj ima svoj urad tudi **predsednica republike**, Nataša Pirc Musar," je rekla Zala. "In tukaj plapolata **slovenska zastava** – bela, modra, rdeča, z grbom na vrhu."

"Pa še **himno** imamo – Zdravljico!" je dodal Edi in si jo potihoma požvižgal.

Potem sta poletela nad **Triglav**, najvišjo goro Slovenije. "Triglav je v **grbu Republike Slovenije**, pa še na **kovancu za 50 centov**!" je ponosno rekla Zala.

"Poglej vse te gozdove, reke, hribe... Naša dežela je res čudovita," je vzdihnil Edi.

"Sicer je Slovenija majhna," je razmišljal Edi, "ampak imamo **štiri sosede: Avstrijo, Italijo, Madžarsko in Hrvaško**."

Med potjo sta občudovala **Blejsko jezero**, **Postojnsko jamo**, **Piran ob morju**, **Sočo v Trenti**, **Ptuj**, **Celje** in še veliko drugih znamenitosti.

Kasneje sta se ustavila tudi v **Mariboru**, kjer sta občudovala **Staro trto**, najstarejšo vinsko trto na svetu. "Veš, ta trta je preživela celo turške vpade in različne vojne!" je vzkliknil Edi. "In še vedno rodi grozdje!"

"Saj veš," je rekla Zala, "v Sloveniji živimo **Slovenci**, ampak tudi **Italijani**, **Madžari**, **Romi** in ljudje iz drugih držav. In vsi skupaj ustvarjamo našo skupno domovino."

Preden sta se vrnila domov, sta obiskala še **Lipico**, kjer živijo slavne **lipicance** – bele konje, ki so znani po vsem svetu. "Ti konji so del naše kulturne dediščine," je rekla Zala. "Iz Lipice prihajajo že več kot 400 let!" "Slovenija res sodeluje z drugimi državami – v kulturi, športu, gospodarstvu, turizmu..." je razmišljal Edi.

"In je članica **Evropske unije**," je dodala Zala. "To pomeni, da sodelujemo z drugimi evropskimi državami in smo povezani v skupni družini."

Zvečer sta se vrnila domov, utrujena, a polna novih spoznanj.

"Vidiš, Slovenija je res nekaj posebnega," je rekla Zala.

"Zdaj jo imam še rajši," je prikimal Edi.

Dragi učenci, drage učenke!

Hvala, ker ste naju skozi celo šolsko leto spremljali in z veseljem brali najine zgodbe. Zelo sva se razveselila vsakič, ko sva vedela, da naju berete, razmišljate z nama in skupaj z nama odkrivате zanimivosti sveta.

Vesela sva, da smo skupaj spoznavali naravo, se pogovarjali, iskali odgovore na radovedna vprašanja in se tudi zabavali.

Želiva vam lep in prijeten konec šolskega leta. Naj bodo dnevi polni igre, smeha, sonca in lepih trenutkov.

Tudi med počitnicami vas ne bova pozabila! Na **šolski spletni strani** vas bodo čakale nove zgodbe – zato naju le obiščite! Zelo bova vesela, če boste z nama tudi poleti.

Komaj čakava, da se naslednje šolsko leto spet družimo, učimo, smejimo in raziskujemo skupaj.

Do takrat pa – uživajte počitnice, berite, se gibajte in ostanite radovedni!

Zala in Edi

